

JOHDATUS IANKAIKKISEEN SANAAN (IS)

Sain Herralta Jeesukselta tehtäväksi korjata virheet pois alkutekstin kopioista. Korjaustyön tulokset ovat olleet **minullekin** siinä määrin vaikeita uskoa todeksi ja todellakin Herralta saaduiksi ja Hänen johdossaan tehdyiksi, että ymmärrän varsin hyvin lukijani epäilykset työn suhteen. Siksi tämä lyhyt yhteenveto 'IANKAIKKINEN SANA'-tutkimuksen äärellä koetusta johdatuksesta.

1981 Tunteamaton henkilö lahjoittaa **5-osaisen Novumin**.

1999 Saan lahjaksi The Bible Code (Raamattu-koodi)- kirjan. Syntyy ajatus:
'Kuinka löytäisin virheettömän alkutekstin?'

1. Työ (A) alkaa

31.07.2005 **Pyhä Henki kehottaa tutkimaan, voisiko Ps.12:7 olla 7-jaollinen?**

Näin ei ole heprealaisen eikä kreikkalaisenkaan tekstin suhteen, vaikka pitäisi olla. Joku sana puuttuu.

27.04.2007 **Porissa** käydessäni, löydän erään veljen kirjahyllystä kirjan nimeltä **Numbers in Scripture** (Luvut Kirjoituksissa). Se osoittaa, että **Ps.12:7 on 7-jaollinen puuttuvan 'logia' - sanan kanssa** (katso IS s. 5 ja 6).

04.10.2008 **Rukousvastauksena saan tietokoneen työtä varten**. Jatkan rukousta ja etsintää saadakseni myös tietokone-ohjelman.

29.09.2009 Laskimen avulla tehty **tutkielma (A) valmistuu**.

27.10. Kerron löydöstäni eräessä Raamattupiirissä, missä veljet väittävät minun oleva hakoteillä. Samalla eräs heistä **lupaa tehdä tietokone-ohjelman** näyttääkseen sen avulla väitteensä todeksi.

07.11. **Pyhä Henki pysäyttää minut etsimään Simeonia Mooseksen siunauksesta 5.Moos.33. Vastaus löytyy jakeesta 33:6. (ks. IS s. 14). Mooses siis siunasi myös Simeonin. Ilman tätä johdatusta olisi työtäni kohdannut tyrmäys lopettanut sen siihen!**

10.11. Kolme päivää myöhemmin **saan tuon rukouksessa Herralta pyydetyn tietokone-ohjelman**. Se panee koko homman uusiksi.

2. Varsinainen työ (B) alkaa

14.12.2009 rukousvastauksena saatujen tietokoneen ja tietokone-ohjelman avulla. Mitään apulähteitä tai apuhenkilöitä ei ollut löydettävissä. Oli pakko turvautua vain siihen mitä Raamattu lupasi: Joh.16:13 ja 2.Tim.2:7. **Askel askeleelta PH ohjaa työssä eteenpäin (ks. IS s.9 Esimerkki...)**.

21.11.2012 **tutkimus (B) valmistuu ja laitan sen tikulle. Kolme päivää myöhemmin hajoavat sekä tietokone että nauhuri**, jolla olin kuunnellut musiikkia ahertaessani.

01.01 – 03.09.2013 puurran lopullisen korjauksen äärellä.

04.09.2013 laitan työn (B) nettiin sekä suomen että englanninkielisenä.

3. Työn eteenpäin antaminen Jerusalemissa

a. Tutkimus virheettömän alkutekstin löytämiseksi oli siis valmis. Olin koettanut löytää Suomesta työlle tarkastajaa (2.Kor.13:1), mutta turhaan. Nyt en kuitenkaan tiennyt, kuinka edetä. Vielä samana päivänä **keskiviikkona 4.9.** vastauksena rukouksiin eräs sisko kehottaa minua lähtemään **Lehtimajajuhlille 18-25.9 Jerusalemiin**. Saattaisin nimittäin tavata siellä messiaanisia juutalaisia, joille Jumalan matematiikka ei ole vierasta. Erityisesti hän mainitsee **Dr. David H Sternin nimen**. Asia jää muhimaan.

b. **Torstai-aamu 5.9.** valkenee. Joka aamuissa Raamatun luvussa on vuorossa **Jes.29**. **Tuossa luvussa jakeissa 11 ja 18 puhutaan ensikertaa Raamatussa 'lukitusta Kirjasta' (Dan.12:4) ja juuri sitä työni käsittelee.** Kahdeksannentoista jakeen kohdalle olen joskus 13 vuotta aikaisemmin kirjannut The Bible Code – kirjasta lainauksen: ” **Hän tunnisti sanat; ne tietokoneistetaan; hänen raporttinsa, jonka he kuulivat tänä päivänä; kirjan ihmeelliset sanat**” (s. 122). Heti tämän lainauksen alle olen samoihin aikoihin kirjannut sivulta 95 sanat: ”**Se tehtiin tietokoneen avulla**”.

c. Ihmetellessäni tuota ajoitusta **koen**, että työn alkuosa (15 s.) pitää nopeasti saada painettua. Ajan välittömästi Kouvolan kirjapainoon, mistä tilaan 30 vihkoa suomeksi ja 70 englanniksi.

d. **Tiistaina illan suussa 10.9.** haen vihkot painosta. Palattuani kyselemme Ritvan kanssa rukouksessa, kuuluuko Jerusalemiin meno Herran täydelliseen johdatukseen työtäni ajatellen. Arvan heitossa tulee **vihreää valoa**.

e. **Keskiviikkona 11.9. koen**, että minun tulee ajaa Helsinkiin viemään uunituore vihko muutamille työssä mukana olleille henkilöille. Eräs heistä kertoo **Tom Hess nimisen veljen** pitävän rukouskonferenssia Jerusalemissa juuri ennen Lehtimajajuhlien alkua. Unohdan asian saman tien. Alan kuitenkin etsiä netistä halpoja lentoja Israeliin.

f. **Torstaina aamuna 12.9.** löytyy Finnairin suora lento **klo 19.10 samana iltana** Tel Aviviin. **Lippu järjestyy vasta 14.30, mutta yöpaikasta eikä tarkasta ohjelmasta ole tietoaakaan.**

g. Noustessani koneeseen menee edelläni sisälle Jerusalemissa asuva ystäväpariskunta, joka **järjestää minulle yöpaikan neljäksi yöksi**. He myöskin vievät minut majapaikkaan, missä olen kello 02.00 perjantai- aamuna.

h. **Samassa koneessa on myös ensi kertaa elämässään Jerusalemiin matkalla oleva henkilö, joka antamallaan kirjalla The Bible Code oli käynnistämässä työtäni 13 v. aikaisemmin!**

i. **Lauantai 14.9.** on Jom Kippur (Suuri Sovituspäivä) ja koko maa on pysähdyksissä. Käydessäni eräässä kodissa alkaa rouva ensitöikseen puhua minulle **Tom Hessin** kokouksista. Tuolloin ymmärrän, miksi minun piti käydä 11.9. Helsingissä ja että minun tulee ensitilassa pyrkiä Ramat Raheliin, missä konferenssi on meneillään.

j. **Sunnuntai-aamuna 15.9.** varhain saan antaa **työni Tom Hessille ja parille kymmenelle** eri puolilta maailmaa tulleelle seurakunnan johtajalle.

k. Matkalla Vanhaan Kaupunkiin **tuntematon juutalainen vanhus siunaa minut**.

l. Olin jo ehtinyt huolestua siitä, miten saisin nuo jäljellä olevat 11-päivää kulumaan, kun päästyäni Vanhaan Kaupunkiin minut pysäyttää **korealainen nainen** kysyen kulkuni kohdetta. Kerron olevani matkalla Raamattu-kirjakauppaan. Hän tarttuu minua kädestä ja sanoo olevansa matkalla juuri sinne. Kohta olemme Israelin Raamattuseuran kirjakaupassa Jaffa-kadun alkupäässä. Hän ostaa ison laatikollisen **jaettavaksi tarkoitettuja heprean-kielisiä evankeliumeja ja heprealais-kirjeitä** ja antaa niistä minulle parikymmentä kappaletta. Laitan heti niistä viisi paitani taskuun odottamaan uusia omistajia. Tuon käynnin jälkeen minulla ei ollut ajankäyttö ongelmia, sillä kävin päivittäin täydentämässä varastojani kirjakaupassa. Sieltä sain myös tiedon halvasta **Aabraham-nimisestä retkeilymajasta**, mistä järjestyi yösiija koko loppuajaksi. – **Seuraavaksi suuntaan kulkuni Benjamin Turkian Raamattu-kirjakauppaan, saadakseni yhteyden David H Sterniin, koska tiesin Benjaminin tuntevan hänet. Olinhan tullut tapaamaan nimenomaan Davidia. Yhteyden otto ei onnistu.**

m. **Maanantai 16.9. ja tiistai 17.9.** kuuluivat pääosin **katuevankelioinnin** merkeissä, sisältäen **lukuisia verrattomia tilanteita** kuten muinakin päivinä.

n. **Keskiviikkona 18.9.** minut johdetaan erään tornitalon **5-kerroksen huoneen 509 ovelle.**

o. **Torstai 19.9. katuevankeliointia.**

p. **Perjantai 20.9.** japanilainen **Michio Iizuka lähtee seuraamaan Jeesusta.**

q. **Lauantai 21.9. ja Sunnuntai 22.9. katuevankeliointia.**

r. **Maanantai 23.9. on viimeinen päivä Jerusalemissa.**

Aikaisin aamulla menen tietokone-huoneeseen. Kun viimein saan sähköpostini auki, on käyttökortilla aikaa jäljellä vain viitisen sekuntia. **Näytölle ilmestyy David H Stern**, vaikka sitä ei aikaisemmin ole ollut siellä! Samassa näyttö pimenee. Ihmetellen näkemääni siirryn ruokasaliin aamupalalle.

Olen juuri aloittamassa syömistä, kun huomaan noin 10 m:n päässä ikkunan vieressä isokokoista Raamattua lukevan miehen. Sydämessäni on kehotus mennä juttelemaan. Jätän aamupalan pöydän kulmalle, siirryn kaverin luo ja kysyn: "Rakastatko Raamattua?" Vastaukseksi tulee: "Rakastan ja aloitan päiväni sen ääreltä". Seuraavaksi hän avaa Raamattunsa etusivun ja siitä paljastuu **David H Sternin omakätinen omistuskirjoitus.** Hämmästyneenä kysyn: "Oletko David Stern?". "En ole, mutta hän on läheinen ystäväni". Annan hänelle englanninkielisen otoksen työstäni. Selitän lyhyesti sen sisällön ja sen, että olen etsimässä apua työni tarkastukseen. Hänellä ei kuitenkaan satu olemaan Davidin Israelin yhteystietoja, emmekä löydä niitä hänen tietokoneenkaan avulla. Olen juuri palaamassa aamupalalle kun hän sanoo tuntevansa erään henkilön, joka saattaisi olla Davidiakin sopivampi tähän työhön. **Saan nimen Joseph Shulam sekä tämän puhelinnumeron.**

Ylöspäin huokailen siirryn syötyäni retkeilymajan vastaanottoon. Varhaisesta aamusta ja juhla-ajasta huolimatta yritän yhteyttä saamaani numeroon. Ei vastausta. Odotan puoli tuntia. Ei vastausta. Tuolloin PH puhuu: "Kerroit siellä ikkunan luona aloittavasi päiväsi Raamatun ääreltä. Onko tämä aamu poikkeus?". Pyytäen anteeksi valvomattomuuttani, siirryn hiljaiseen paikkaan ja avaan Raamattuni siitä kohtaa, mihin olin edellisenä päivänä lopettanut: Jes.59:1 kuuluu: "**Katso, ei Herran käsi ole liian lyhyt auttamaan, eikä Hänen korvansa kuuro kuulemaan...**" Kiitollisuus Herran huolenpitoa kohtaan tulvii sydämeeni.

Samanaikaisesti nousee kuitenkin epäusko sitä sammuttamaan: 'Kuinka tuo työn tarkastamiseen tarvittava henkilö voisi löytyä, sillä paluulento lähtee jo illalla?' Yritän vielä kerran yhteyttä saamaani numeroon, mutta turhaan. Miten tästä eteenpäin?! Herra auta!

Nostan kampeet kainalooni ja lähdän kotiinpaluumatkalle. Noin 300 metrin päässä ohitan erittäin vilkkaan kauppakujan ja päätän poiketa sinne. Kuljettuani vähän matkaa tungoksessa minuun tartutaan kädestä ja naisen ääni kysyy selvällä suomenkielellä: "**Oletko sinä Kimmo Juutilainen?**". Asianomainen kertoo olleensa muutaman kerran mukana pitämässäni kokouksissa. Nähdessään nyt minut tungoksessa, **hän koki olevansa pakotettu ottamaan yhteyttä**. Kysytyään matkani tarkoitusta kerron hänelle avun tarpeestani ja kaikesta siitä ihmeellisestä, mitä tunti aikaisemmin oli tapahtunut. Kun päätän kertomukseni mainintaan henkilöstä, joka saattaisi olla Davidiakin sopivampi työni tarkastajaksi ja sen, etten ollut saanut yhteyttä tähän henkilöön, tuo sisko kysyy: "**Oliko miehen nimi Joseph Shulam?**". Tarkistan nimen kalenteristani ja se stemmaa. Sisko kaivaa kännykän taskustaan kertoen, että hän tuntee henkilön, jolla on Josephin kännykän numero. **Hän soittaa Suomeen ja hetken kuluttua meillä on tuo aarre**. Siirrymme rauhalliselle sivukadulle. Joseph vastaa. Kerron lyhyesti tarpeeni tavata häntä. **Hän selittää asuvansa 20 km:n päässä kaupungista, mutta joutuneensa jostain syystä lähtemään käymään toimistollaan**. Sitten hän kysyy sijaintiamme. Annan puhelimen siskolle ja kohta piirtyy paperille **5-kerros ja huone 509. Viisi vuorokautta aikaisemmin oli Herra johtanut minut juuri tuon oven taa**. Paikka sijaitsee n. 500 m siitä, missä olemme. Puolta tuntia myöhemmin saan jättää työni tarkastettavaksi Joosefille.

Pelkästään tämän viimeisen päivän täydellisen Jumalan johdatuksen suhteen tarvittiin ainakin neljän morsius-sielun vaellusta uskon kuuliaisuudessa: Minun, Gerardin, Elisan ja Joosefin. **Kuitenkaan ilman Pyhän Hengen johdatusta, ei tämä olisi ollut mahdollista. Hänelle kiitos, kunnia ja ylistys!**

"Kun kerran päättyy tieni maan ja toisen rannan saavutan,

Niin laulan taivaan portilla: Jeesus johti matkalla!

Jeesus johti koko tien; tiellä joka askeleen!

Kun mä saavun perille niin kerron taivaan joukoille:

Jeesus johti koko tien!!!!!!"